

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra HOlt stille med dit salte Vand

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 158.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114465948576/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

[Aiv]	Holt stille med dit salte Vand/ O stride Belt/ holt stille/ Du tørst ey søge fremmed Strand/ 4 Dig bruge vi selff ville. Saa mangen Flod till Haffvet du Ret aldrig kandst utrede/ 8 Os jo behøfvig flere nu/ Til modelig at græde: Til modelig at græde med/ For voris Drost den hulde/ Som blegen Død har skildt os ved/ 12 Oc neder lagt i Mulde. Thi om end skønt at hand med Graad/ Huor saare den udøsis/ Kand ey/ (som blifver dog attraa'd) 16 Fra mørcken Graff udløsis. Saa vil/ saa bør det gandske Land Den Ædeling til Ære/ Dog medens hun formaar oc kand/ 20 Med Graad at færdig være. Ey bedre Lyst-mad Sorgen veed/ End Graad oc Øyens Væde/ Thi stundom kand oc dens Fortræd 24 Sig lade skøt hengræde.		
	Men arme Dannemarck/ ach ney/ For hart den Sorrig klemmer/ [Aijz] Ja Hiertet giemmelgaar/ tenck ey/ 28 Du den saa let forglemmer. Søg hid oc did/ oc huort du gaar/ Blant alle Stænders Orden/ Du sielden eller aldrig faar 32 Saa tryg en Ven paa Jorden. Der saa med kloge Raad oc Fund Dig hielpe kand oc tiene/ Der dig aff gandske Hiertens Grund 36 Saa troligen vil meene. Ach i en mere fremmed Tjd		
			Hand aldrig sagnets kunde. Hand var den Pille oc Tillijd/ 40 Os sveeg ret ingenlunde. Nest Gud oc Kongen hannem jo Med rette maa tilskriffvis/ Den felgis Velstand/ Fred oc Ro/ 44 Som Landet nu ved truffvis. Hand hialp med fyndig Raad oc Ord Aff yderste Formue/ At vreden Mars vor svage Hiord 48 Ey skulde slet forkue. Hand var den trette Krigsmands Arm Til Qvegsel/ Krafft oc størcke/ At ingen skiødte Fiendens Larm/ 52 End oc i sorten Mørcke. [Aijv] Hand icke selff sin høye stand Undtog/ som hand vel maatte/ Men lige ved den meene mand 56 Lod til aff huis hand aatte. Huo kunde da fortryde paa Sit Fødeland at laane/ Naar hand saa stor en Høffding saa' 60 Sig icke selff at skaane. Jndvortis stempling oc Oprør Bleff der med smuck forhindret/ Oc huer som ofverlad var før/ 64 Hans Tynge bleff forlindret. Lad komme Farlighed oc Trang/ Den Stad ey var at vinde. Huor slig Anordning gick i suang/ 68 Oc Benighed var inde/ Vor Freidig Arve-Konning hand Stor Møysomhed affstyr'de/ Oc baar tned hannem som en Mand 72 Den tunge Rigens Byrde. Sin egen Helbred gladelig Hand før i lobbit satte/ End at hans Naade skulde sig